

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00224/2011-01
Датум: 26.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору К.Ј. из Београда, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00631/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 26.08.2011. године, донео је

О Д Л У К У

ПРИГОВОР К.Ј. из Београда **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00631/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00631/2010-01 од 14.06.2010. године, К.Ј., који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 321 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, К.Ј. изјавио је дана 24.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 05.08.2010. године изјавио је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука, као и да су у одлуци наведени нетачни подаци о броју нерешених старих предмета. Истакао је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, права на расправност и контрадикторност, те је предложио је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 13.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио, између осталог, да остаје код свих навода приговора и доказима које је уз приговор поднео.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да подносилац приговора у посматраном периоду није показао задовољавајући ниво ажурности у материји стечаја, који спада у хитне поступке, те је тиме онемогућио ефикасну заштиту и остварење права поверилаца у овом поступку. Такође, наведено је да је имао више нерешених предмета у којима је стечајни поступак трајао преко две године и то у 2006. години 52 предмета, у 2007. години 34 предмета и у 2008. години 38 предмета што у односу на укупан број предмета у раду представља незадовољавајуће поступање са старим предметима, из којих разлога није показао задовољавајући ниво оспособљености за вршење судијске дужности.

Из извештаја о раду Трговинског суда у Београду и Извештаја о дужини трајања стечајних предмета и коефицијента ажурности у истима тога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У **2006. години** поступао је у стечајној, извршној и ванпарничној рефереди, те је просек укупно укинутих одлука у свим наведеним предметима износио 17,24%, коефицијент ажурности подносиоца приговора у овој години у стечајној материји био је 19%.

Процент савладавања прилива предмета у сви материјама износио је 99,95%.

У истом периоду коефицијент ажурности у суду у стечајној материји био је 12,44%.

У истој години имао је нерешених 40 старих стечајних предмета од укупно 143 стечајна предмета у раду.

У **2007. години** поступао је у стечајној, извршној, парничној и ванпарничној рефереди, а просек укупно укинутих одлука износио је 20,45%, коефицијент ажурности подносиоца приговора био је 18,92% у стечајној материји.

Процент савладавања прилива предмета у свим материјама износио је 294,62%.

У истом периоду коефицијент ажурности у суду у стечајној материји био је 23,81%.

У истој години имао је нерешених 24 предмета од укупно 108 предмета у раду, све у стечајној рефереди.

У **2008. години** поступао је у стечајној, ванпарничној и парничној рефереди, а просек укинутих одлука износио је 50% посматрано у односу на укупан број од 4 предмета који су разматрани по жалбама, а 28,57% посматрано у односу на укупан број од 7 мериторно решених предмета, коефицијент ажурности подносиоца приговора био је 26,84% у стечајној материји.

Процент савладавања прилива предмета у свим материјама износио је 70%.

У истој години имао је 22 нерешена стара предмета од укупно 97 предмета, посматрано у стечајној рефереди, коефицијент ажурности подносиоца приговора био је 20,13%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали, те из тог разлога не могу бити посматрани само резултати у стечајној рефереди, већ у свим реферадама у којима је подносилац приговора поступао.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављао дужност у посматраном периоду, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имао 17,24% укинутих одлука, насупрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 21,07%, потом, да је у 2007. години имао 20,45%, а суд 19,72% укинутих одлука, као и да је у 2008. години имао 28,57%, а суд 18,68% укинутих одлука, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов стручности прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила, јер у сагледаваном периоду није имао мањи проценат укинутих одлука од просека суда.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да је проценат савладавања прилива предмета у посматраном периоду био је изнад нивоа суда у складу са минимумом прописаним Мерилима, те чињеницу да је подносилац

приговора имао у раду у 2006. години 40, у 2007. години 24 и у 2008. години 22 стечајна предмета старија од две године, а да је просек стечајног одељења суда износио у 2006. години 46,8, у 2007. години 33,6 и у 2008. години 23,1 стечајни предмет старији од две године у раду, односно бољи резултат од просека стечајног одељења суда, Комисија је нашла и да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности у потпуности испуњени.

Међутим, испуњеност критеријума оспособљености за вршење судијске дужности није само по себи довољно за уважавање приговора жалиље. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узевши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Уставни суд је у Одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да К.Ј. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, оспособљености и достојности, а у вези члана 14. став 1. тачка 6. и 8. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.

